

GAZETA LWOWSKA

We Wtorek dnia 14. Lipca 1812.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia d. 4. Lipca. — Dalsze wiadomości z Pragi o pobycie N. N. Cesarstwa, i N. Cesarzowey Francuzów, są następujące:

Najcięższe Osoby znajdujące się dotychczas w Pradze, oglądały d. 20. Czerwca iasknię S. Prokopa położoną w Cyrkule Beraunskim obok Pragi. — Dnia 21. zwiedzali Cesarstwo Jchmość o godzinie 5 po południu ogród Ballabeński przed nową bramą, mający położenie bardzo przyjemne, z kąd widzieć można całą Pragę. Wieczorem w pół do 10tęy rozpoczął się z woli N. Pana w C. K. Zamku bal, który był bardzo wspaniały, a na którym oprócz NN. Cesarstwa Jchmość, N. Cesarzowey Francuzów i całego Dworu, przeszło 3000 osób znajdowało się. — Dnia 22. przed południem, odwiedzał N. Pan Pragskie instytucje ubogich, szpital powszechny, dom położnic, dom waryatów i kalék, tudzież szpital chorych wenerycznych; oglądał niemający wszystkie części tych gmachów i instytucji z prawdziwą oycowską pietelnością. — O godzinie 5tęy po południu, przechadzał się N. Pan z Cesarzową francuzką i całym orszakiem po śliczney romansowey dolinie Szarka zwaney, blisko miasta położoney. Dnia 23. zaszczycili NN. Goście swoją bytnością zamek Karlsstein w Cyrkule Beraunskim, który jest pomnikiem wiekopomnego w Czechach Karola IV. — Dnia 24. zrana dawał N. Pan powszechną andyencyę; wieczorem zaszczycili przytomnością swoją NN. Cesarstwo Jchmość, N. Cesarzowa Francuzów, tudzież inni znajdujący się tu wysocy Goście teatr tutejszy miejski, i byli na ulubioney operze Sargino. Rzęsiste oświecenie teatru, nacisk widzów, głoszące

serdeczne okrzyki Niech żyją! przy wstępie NN. Cesarstwa Jchmość, były wyrazem nazywshy wszystkich widzów radości. — Podług doniesień późniejszych z Pragi, N. Cesarzowa Francuzów puściła się dnia 1go Lipca w podróż na Eger, dokąd ię N. Pan towarzyszył. Monarchini ta miała potēm przez Miess, Klattau, i Budweis do Luberek dziedzicznych dóbr cesarskich pojechać.

N. Pan raczył Pana Krystyana Engel, Koncepistę nadwornego i Cenzora Książek, tudzież Assessora połączonego Konsystorza obu wyznań protestantekich we wszystkich dziedzicznych Kraiach niemieckich, posunąć na stopień aktualnego nadwornego Sekretarza w nadworney Król: Siedmiogrodzkiej, Kancellaryi. Spodziewamy się, iż ten zastulony Uczony i Dziejopis wyda wkrótce dalszy ciąg Historji Węgierskiej, której pierwsza część w Tübingen wyszła już z druku.

Mamy nader przyiazną porę roku; po dniach pogodnych spadaią użyzniające deszcze, po których znou słońce zwilżoną ziemię dobroczynnemi ogrzewa promieniami. Z wszystkiego okazuje się, iż rok ten będzie podobnoś jednym z nayırodzayniejszych. Wokolicach Wiednia i w większey części Niższey Austrii, stoi przedziwne zboże na polach i obfite obecnie żniwa. Latorośle winne, z których już kwiat opadł, czynią nam nayılepsze winobrania nadzieie. W wielu okolicach i mieyscach mnóstwo mlodych jagód winnych jest tak wielkie, iż musiano powyrzynać te, które były nayıpośledniejszemi. Pomyślnie te widoki mają już teraz dobroczynny wpływ na cenę niektórych artykułów żywności, która roku zesłego dosyć była wysoka. Zboże i mąka znacznie sta-

niały. W wielu miejscach w Wiedniu dostać już można miarę wiedeńską czerwonego wina węgierskiego za 18 Kr., a białego austriackiego za 12 Kr. w W. W. Przy téj okoliczności zasługuje być wspomnianym osiadły w Wienerisch-Neustadt mieszczanin i sprzedawca win Józef Reithammer, który pierwszy dał z siebie dobry przykład zmniejszając cenę win swoich tak dalece, iż nawet uboga klasa ludu niemogąca dawniej kupować wina, może teraz dostać u niego dobrego i zdrowego wina za bardzo słuszną cenę.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północny.

Podług najnowszych doniesień angielskich, ma być już w rzeczy samej wypowiedziana wojna W. Brytanii. Ze wszystkich okoliczności zdaje się, że ona się wkrótce rozpocznie. List jeden z Nowego Yorku tak się w téj mierze wyraża: „Władza wykonawcza zupełnie jest gotową do wojny, i zdaje się, iż wszystkie zerwały się układy. Odprawiono radę gabinetową, na której znajdowali się różni Sekretarze Stanu, i wszyscy głosowali za wojną. Sekretarz wojenny żądał dni 60 dla zabezpieczenia granic, i postawienia twierdz w stanie obrony. Podobnie głosowała Izba Reprezentantów. Pokładamy wielką ufność w sprawiedliwości i racji dzielności Władzy wykonawczej, która miała przyjąć plan kampanii, obiecujący najpomysłniejszy skutek.”

Francya.

Z Paryża d. 21. Czerwca. — Urządzenie pierwszego powstania gwardyi narodowej, której jednakże tylko 88 rot (88,000 z tych 600,000 ludzi, którzy jako bezelenni i do służby zdolni z konspiracyi r. 7, 8, 9, 10, 11 i 12 pozostali) wybrano, jest prawie zupełnie ukończona; a łatwość, z jaką to wielkie rozporządzenie uskuteczniło dowodzi równie tak dobrze to, że Naród uważa wielkie układy Cesarza za interes narodowy, jak to, że mechanizm administracyi krajowej najwyższego doszedł stopnia.

Będzie to dla Polityków rzeczą interes-

sująca wiedzieć, jakie skutki zrządziło maximum, które Rząd francuzki położył od pięciu tygodni na ceny zboża i maki. Przy wszelkiem zaufaniu w mądrości jego środków obawiano się jednakże tych skutków, które maximum dotąd jeszcze zawsze i wszędzie za sobą pociągało. Lecz czego ostre środki samego nawet rządu rewolucyjnego dokazać nie mogły, to było łagodnym Rządu oycowskiego środkiem do zdziałania zachowanym; i zaiste nie jest to najmniejszy znaczącym wypadkiem między temi, które jedynie władza wielkiego zrządziła imienia. Od dnia 13go Maja nie wolno małdru francuzkiego (Septier de Paris) zboża na targu Paryzkim sprzedawać drożej, jak po 50 franków, jeżeli z Departamentu Sekwany przywiezione; po 53 fr. zaś, jeżeli z dalszych okolic wprowadzone. Cenę maki, wór po 315 funtów rachując, ustanowiono podług równych stosunków na 100 i 105 fr. Pierwszych dni przywieziono zatem na targ w rzeczy samej mniej jak zwyczajnie; lecz Rząd użył dobre swoich środków przeciwko zakupnikom i spekulantom; niektórzy bogaci posiadacze zboża byli zniewoleni wesprzeć w tém Rząd tutejszy; piekarzom w stolicy wydawano z publicznych magazynów codziennie 1 i 2 wory maki bezpłatnie, a nakoniec były te środki (co główną może jest rzeczą) tak powszechnie dla Państwa urządzone*), iż można teraz w istocie dostać podostatkiem zboża i maki za ceny ustanowione, a lichwiarze zbożowi przyprowadzeni są do rozpaczki ze swoimi wielkimi zapasami, które w nadziei co raz wyższych cen nagromadzili. Zwycięstwo to nad interessem téj klasy ludzi, która co do środków oszukaństwa tak bardzo jest przemyślną, było pewnie cięższem, aniżeli zwycięstwo na polu bitwy. — Odmiana z nowemi miarami i wagami, która z przy-

*) W Departamentach, w których Rząd żadnej nie każe rozdawać maki, ustanowiono najwyższą cenę za Hektoliter zboża po 33 franków. Jeden małdr (Septier de Paris) zawiera blisko dwa Hektolitry, a zatem najwyższa cena zboża w tych Departamentach wynosi 66 fr. za jeden małdr. W tém także usparty był Rząd od kilku bogatych właścicieli dóbr, którzy się oświadczyli, iż chcą opatrywać targi w zboża za cenę ustanowioną.

szłym miesiącem Sierpniem powszechnie ma nastąpić, i do czego już poprzedniczyli probiercze miary i wagi się robią, zyska pochwałę Publiczności. Albowiem stare miary i wagi tak są urządzone, że się bez ułomków na nowe obracać daią; tak tedy znowu pozwolony będzie prawnie łokieć zamiast metru, lecz zamiast 44 cali, będzie zawierał jeden meter i 66 centimetrów, będzie zatem cokolwiek krótszy i t. d. Tym sposobem będą wszystkie miary i wagi cokolwiek mniejsze od dawnych, lecz będą się zgadzały z częściami nowych, które jedynie we wszystkich aktach publicznych za ważne przyjmowane będą. Podział na trzecie i czwarte części jest dla pospólstwa wprawdzie wygodniejszy, iak podział na dziesiąte i piąte części; zna się ono nawet lepij na dawnych nazwiskach miar i wag, iak na nowych grecko-francuzkich. Lecz wielu sobie życzyło, żeby nowym miaróm i wagóm dawne nazwiska nadano, i żeby ich dla wygody Publiczności nie tylko podług liczb dziesiątkowych, lecz także podług trzecich i czwartych części podzielono; tym sposobem utrzymałby się, iak sądzą, jeden z najpiękniejszych wynalazków jenuiuszu ludzkiego: równość miar i wag w całej Europie. W 10 lat maia być Cesarzowi na nowo przełożone wypadki doświadczeń, które uczynione będą wtęj mierze.

Z w i ą z e k R e Ń s k i.

Z Kassel dnia 20. Czerwca. — Król Jeremoś Westfalski wydał d. 12. b. m. w Warszawie Dekret następujący: „Nie chcąc pogorszyć stanu Poddanych przez uciążliwe podatki, nakazałem pożyczkę 5 milionów franków w dobrej monecie, która w dwóch terminach ma być złożoną, to jest od 2. do 15. Sierpnia, i od 1. do 15. Października r. b. Rozłożona będzie tak, iak była roku 1808 i 1810 w miarę majątku każdego mieszkańca. Urzędnicy wojskowi i cywilni mający 2500 franków pensyi i więcej, zapłacą z nięj część 20tą, która im odciągana być może; gminy są także obowiązane do pożyczki ze swojego majątku. Pożyczający otrzymają obligacye z prowizją po 5 od sta; a ci, którzy dla wcześniejszego uszczenia się w pierwszym rządzie umieszczonemi będą, otrzymają ieszcze nagrodę za to, że najpierwsi swoją złożyli po-

życzkę. Pierwsi pożyczający odbiorą kapitały swoje d. 1. Października r. 1815; ci zaś co za nimi nastąpią, odbiorą je roku 1816. Obligacye te przyjmowane także będą w czasie kupna dóbr skarbowych.” — Ponieważ teraz Rząd z powodu własnych potrzeb prowizyi wyplacać nie może, przeto na zaległe prowizye bony wydawane być maia.

Z Drezna d. 26. Czerwca. — Gońce przejeżdżają tedy ciągle, i bardzo często. Baron Serra Poseł francuzki wysłał codziennie jednego do Pragi, zkąd także codziennie jeden przybiega do niego. Podług nayoźniejszych nadeszłych z tamtąd wiadomości, N. Cesarzowa Francuzów zabawi tam ieszcze do 7. Lipca, a potem na Karlsbad i Eger do Würzburga poiedzie. Jenerał Major i Szef jeneralnego Sztabu Gersdorf, wyjechał dnia wczorayszego do miasta Guble leżącego w niższej Luzacyi, dla zrobienia popisu z pięknym pułkiem dragonów Xięcia Jana, mającym pociągnąć do Polski dla zmocnienia woyska Saskiego. Pułkownik Reisky dotychczasny Adjutant jeneralny Króla, mianowanym jest Dowodcą tegoż pułku.

Dla uskutecznienia wielkiej dostawy wołów dla wielkiego woyska, do której się Saxonia zobowiązała, przyprowadzają teraz codziennie po 100 wołów do Sorau, które pędzą do Torunia, gdzie ie znowu Król: Kommissarz Pan de Nostitz francuzkim władzóm oddaie.

Xięstwo Warszawskie.

Z Warszawy d. 7. Lipca. — Gazety tutejsze umieściły następujący artykuł urzędowy:

Z Wilna d. 29. Czerwca. — „N. Cesarz Francuzów, Król Włoski, dnia wczorayszego, 28. Czerwca, o godzinie 2gięj po południu wszedł do Wilna. Wszystkie Władze udały się naprzeciw Niemu, i złożyły mu klucze od miasta, do którego żadne woysko nie wkroczyło.“

„Moskale przerażeni strachem i pozbawieni odwagi, cofali się przed woyskiem francuzkiem. Zyczonoby sobie, aby chcieli utrzymywać się w okolicy Widzów.“

„Nie można dosyć wychwalić ducha, którym Obywatele Litewscy są ozywieni, szczególniey Hrabia Jerzy Zabieło, iego krewui i przyjaciele. Wielu z Szlachty przybyli do Intendenta jeneralnego wielkiego

wojska ofiarując wszystko, co tylko mają. Jeden z nich dając 200 korcy zboża, i znaczną ilość wódki; rzekł: "Wszystkośmy stracili, ale nam na niczem nie zbywa, ponieważ nie widzimy już więcej Moskalów."

Ogłoszono w Warszawie następujące dwa Uniwersały Konfederacyi jeneralney Królestwa Polskiego:

I. Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czynimy, co następuje:

Już Was doszedł odgłos zawiązanego przez Sejm zgromadzony dzieła, które ważnością swoją, czystością chęci, świętością zamiaru i słodką dopięcią go otuchą, przechodzi wszystkie przedsiębrane ratowania się środkami, i jakie kiedykolwiek Polska, w rozmaitych epokach przemian doli Narodowej, Europie wystawić mogła.

Polacy! Pełnomocnicy wasi okazali się godnymi piastować losy walecznego, żadnymi przygodami niepożytego, i przez to do wielkich przeznaczeń wznoszącego się ludu.

Widziała stolica niegdyś potężnego Państwa, — słyszeć będzie cała Europa i te narody, pod których stopą ziemia się wasza ugina, z jakim pośpiechem dążyli Posłowie i Deputowani wasi na tę nadzwyczajną o losach Ojczyzny naradę, — z jaką bacnością dostrzegli — z jaką rozważą obiele obecne i otaczające nas naokoło wypadki, i iak z tej rozważki nie zimnych i bojaźliwych, częstokroć omylnych, a polotnym okolicznościom niewystarczających postępowań wywiedli pismo, ale to namyślne, prędkie i niezachwiane przekonanie, że teraz jest moment podnieść i utrzymać obaloną starodawną Piastów i Jagiełłów budowę. — Nie wahali się oni nad wyborem środków, bo przykłady naddziadów waszych stały im za rękoymie skuteczności tego ścisłego wspólnych chęci ogniwą, przez które tyle razy przodkowie wasi z ostatniej toni wyratowali Polskę, ile razy czysta miłość Ojczyzny, Tronu, porządku i sprawiedliwości, ten święty między niemi spaiła węzeł.

Wiadomy więc wam jest, a teraz ogłoszonym wam uroczyście zostaje Akt Konfederacyi Jeneralney, iednogłośnie wolą całego Narodu w Pełnomocnikach jego połączoną, zawiązany i przyety. — Wiadomy jest wam wybór osób, któremi taż wolą Narodu wyrażać się postanowiła, i w których ręce,

chlubnym dla nich zaufaniem, złożyła do czasu naydroższą sprawę Ojczyzny, Imię iey, całość i uwolnienie rodaków.

Ci to więc Reprezentanci tego związku do Rady Jeneralney Konfederacyi wezwani — donoszą dziś wszystkim ziemi Polskiej mieszkańcom, iż obięli tę władzę, którą na nich Art: 10tym Aktu, Konfederacya Jeneralna przelała. — Ogłaszają wam, iż na dniu wczorajszym weszli w sprawowanie świętych obowiązków w imieniu Ojczyzny im powierzonych. — Słubują wam i ręczą, iak zaręczyli Niebu, że święcie, że wytrwale, że z ofiarą wszystkiego, co jest dla nich naydroższem, droższą nad wszystko Ojczyznę utrzymają, i późnym potomkom przekażą; i mogą to ręczyć, bo ich uczucia są waszemi, bo ich przedsięwzięcia chęci całego Narodu wspieraia, bo wasza sprawa jest sprawiedliwą, bo wasza krzywda woła do Niebios o pomstę; a ten, który was wskrzesił, i który w tej chwili słuhać będzie błagalne acisnionego ludu modły, jest potężnym, jest niezwykłym, jest sprawiedliwym, i przeto jest wielkim, że jest wsparciem i obroną nieszczyśliwych.

Zgadując niecierpliwe pragnienia wasze przystąpienia do tak chlubnego i po wieczne czasy pamiętnego związku, otwieramy wam natychmiast księgę powstania Polski, abyście w niej imiona wasze uwiecznili. — Pośpieszamy ukoić tę słuszną zazdrość waszą pochodzącą, żeśmy was do tak ważney sprawy uprzedzili, zazdrość z tego tylko względu chlubną, z tego godną Polaków, a która będay pod żadnym innym pozorem nigdy wlała zabójczego dla Ojczyzny iadu w odziedziczone i czyste iey Synów serca.

Pójdziecie więc, pójdziecie z gorliwością zaprzysiędz te śluby, które wkrótce cięła iednego szczepu rodzinę w iedno połączeni ogniu. Nie potrzeba tu ani namowy, ani przymusu; obojętność nawet niechay nie kła, tej piérwszey karty dziejów Polski, tej piérwszey chwili życia powstającej Ojczyzny.

Z tych powodów Rada Jeneralna Konfederacyi Jeneralney zważywszy Art: 3, Aktu Konfederacyi, ogłasza wszystkim mieszkańcom:

1. Iż Akcessa, bądź razem na Sejmkach, natychmiast zwołać się mających, pojedynczo, byle bezwarunkowo uczynią, będą przyjęte od Rady Jeneralney Konfederacyi Jeneralney.

racyi Jeneralney Królestwa Polskiego, a które z części Polski pod Rządem Ojczystym będące, mają być czynione i przesyłane do Warszawy iak nayspieszniey, a z części ieszcze przez nieprzyaciół posiadaney zaraz, iak tylko usunięcie się tegoż nieprzyaciela zgromadzić się w Seymiki, i razem lub pojedynczo do związku niniejszego przystąpić braciom naszym dozwoli.

2. Władze miejscowe w Warszawie lub w Departamentach będące, mogą razem z podwładnemi sobie Urzędnikami przysyłać Akcessa do Kancellaryi Konfederacyi Jeneralney. Prócz tego dla wszystkich pojedynczych mieszkańców otwartą będzie w Stolicy w Kancellaryi Metryki Koronney w Zamku, każdego dnia od godziny 9 rano do 1 po południu, księga wraz z Aktem Konfederacyi, w którą imię swoje zapisywać będą mogli.

3. Niemogący stawić się osobiście w Warszawie, będą mogli Akcessa czyli przystąpienie swoje przysyłać na piśmie do Kancellaryi Konfederacyi Jeneralney, i od niej wyięcie takowego zapisania zyskiwać.

4. Osobnym Uniwersałem, stosownie do Art: 4 Aktu Konfederacyi, będą niezwłocznie zwołane wszystkie Powiaty, Miasta i Gminy na Seymiki, które skoro odbytemi zostaną, Akta przystąpienia i podpisy do Kancellaryi Prefektury przez Marszałków w oryginale wniesione, a przez autentyczne wyięcie do Konfederacyi Jeneralney przesyłane być mają.

Niniejszą odezwe Rada Konfederacyi Jeneralney przesyła Ministrowi Spraw Wewnętrznych, wzywając go, aby stosownie do Artykułu 8 Aktu Konfederacyi, niezwłocznie i niezawodnie wszędzie ogłosić ją zalecił.

Rodacy! błogostawcie Niebu, a poświęceniem się waszém, gorliwością i stałością, stańcie się godnemi opieki tego, którego Bóg zesłał na pogrom uciemiężycielów niewinności, a na wsparcie i pociechę uciśnionych. Działo się w Warszawie na Sessyi Rady Jeneralney Konfederacyi Jeneralney Królestwa Polskiego d. 30. Czerwca 1812.

Marszałek Konfederacyi Polskiej,
Adam Xiążę Czartoryski.

(L. S.) Kajetan Koźmian,
Sekretarz Konfederacyi jeneralney
Królestwa Polskiego.

II. Do Woyska Narodowego.

Rycerze! Doszła Was pewnie wiadomość,

albo przynajmniej mocne mieliście przecucie, iż Naród, który przemocą upadł, powstać przedsięwzięmie. . . . Powstał. . . . i w świętym zamiarze odzyskania strat poniesionych, związał się w Seymie ścisłym węzłem Jeneralney Konfederacyi Królestwa Polskiego.

Rodacy do Rodaków wyciągaia ręce; oycowie synów, synowie oyców, bracia braci, na łono wspólney i iedney wzywają Ojczyzny.

Wy zbrojne iey dzieci! a razem Obywatele i Rycerze! Wy Narodu Polskiego drogie cząstki! Kto Wam dał tę broń w ręce? kto wasze mężstwo dotąd hartował? wiakiem czuciu znaleźliście dzielnicysze do znoszenia tylu już trudów i niebezpieczeństw pobudki, jeżeli nie w miłości tej Ojczyzny, którą do całej praw iey rozciągłości powrócić szczęśliwa zdarza się pora? Dla was to w świątyni chwały zgromadzone są wszystkie nayspołobnieysze pomyślności nadziei; twardy do iey przybytku ponętywszy przystęp, wyrzycie w całej świetności Ojczyznę waszą, ten cel, tę nagrodę, które nayszlachetnicyszych Bohatyrów zapalały serce.

Obrócone są Orły wasze, Boga zwycięstw kierowane natchnieniem, w tę stronę, w te rozległe krainy, gdzie za każdym krokiem spotkacie ślady przelaney dla niej krwi przodków waszych. . . . Była przerwa męzkiego ducha, było uspienie waszego i Europy czuwania, i nieprzyaciół pochłonał niezaprzeczone siedziby iednorodnego ludu; i narodu postać zniknęła, i Ojczyznę Polacy utracili. . . . Lecz są tam ieszcze ten sam język, te same obyczaje, te same czucia; trwają braterskie krwi i przyjaźni związki, które ludy milionowe niepożytym węzłem wieden z nami naród iednoczą. — Przyjdziecie do nich; złączą broń swoię z waszą, nauczą się od was dzielnego iey użycia; pomniycie, żeście iedney Matki synowie; pomniycie, że Ojczyznie nie samém tylko męstwem służyć można, że ona cnót obywatelskich ma prawo po Rycerzach swoich wymagać; pomniycie, że łez radości iękiem cierpienia truc się nie godzi; że Polacy Polakóm przynosić powinni różczkę oliwną iedności, aby wspólnie nieprzyaciółom swoim ponieśli groźne pioruny, któreby nazawsze te tłoczące się ku nam ich hordy rozbić i zniweczyć zdołały.

Bohatyr świata i wieków, pod którego

okiem iścieście, cznie zastęguę tych, którzy dla swoiey Oyczyzny wszystko ważyć umieją.

A ty waleczny Wodzu Polskiego Rycerstwa, któremu kray odradzaiać się już winien i laury i posiadłości, idź dalej . . . Bóstwem twém była Polska! Polska żyje, i Konfederacya iey Jeneralna wzywa Cię, abyś wraz z woyskiem narodowém do iey Aktu przystąpił przypuszczeniem do podpisu Jeneralów i Pułkowników, w imieniu swoich, oraz dywizyi i korpusów swoich podpisać się mających.

Nie wymaga po was Konfederacya te-
raźniejsza składaney z wyczaiem pospolitym
Konfederacyom Jeneralnym przysięgi. Nie
Rycerze! wasz honor, wasz duch narodowo-
ści, wasza miłość Oyczyzny są Nam ręko-
mią, iż do tego wielkiego przedsięwzięcia,
iakby z poprzysiężoną chęcią i skwapliwo-
ścią dążyć wraz z Namı będziecie. Oyczyzna
pewna jest męztwa i wierności waszey. Wy iey
wdzięczności bydź pewnemi możecie. —
Działo się w Warszawie na Sessyi Konfe-
deracyi Jeneralney Królestwa Polskiego.

(Data i podpisy iak wyżej.)

Dalsze czynności Rady jeneralnéy Kon-
federacyi jeneralney Królestwa Polskiego.

Dnia 2. Lipca JW. Sekretarz Rady jener.
przedstawił teży Radzie następujące Akcesa
do Konfed. jeneralney Królestwa Polskiego:
Akces JO. Xcia Czetwertynskiego, Kaszel:
Braclawskiego, orderów Polskich Ka-
walera; W. Neymana, Pułkownika wóysk
Polskich; Prefekta Dep: Warsz: z całym skła-
dem Prefektury; Prezydenta Municip: M. S.
Warsz. podpisany przez wielu obywateli i
mieszkańców tegoż miasta; Kommissyi Cent:
Likwid.; Urzędników i Offycyalistów w Mi-
nisterium Wewnę: pracniących; JW. Raym:
Rembielińskiego Prefekta Depar. Płoc.;
Dyrekcji Dóbr i Lasów narod: z całym skła-
dem; Ur. Sartoisza de Schwandenfeld
Kommissarza nadzwy: J. K. Mci do urzędze-
nia Poczty; Kapituły Kat: Warsz.; JW. Ant:
Mokronowskiego Starosty Złotorzyskie-
go; Administracyi Jen: Ogniowey; Ant: Le-
sznowskiego; Deput: gciey Gminy miasta
Warszawy; JO. Xcia Wal: Radziwiłła;
wielu Starozakonnych.

Dnia 3. Lipca. Na zapytanie iednego
z dawnych Plenipotentów miast W. X. Litt:
obiaśniła Rada Art: 5 Aktu Konfed: jeneral:
w ten sposób: iż wspomniony dopiero Art:

również i do miast stosować się ma, a to
w myśl ostatniego Prawa Polskiego, tak, iż
Plenipotenci miast oswobodzonych od nie-
przyaciela, staną się również iak i Dele-
gowani członkami Skonfederowanego Seymu.

Tegoż dnia przyjęta Rada Akces W. Ló-
we Deput: Bydgos:, który nie mógł się na
posiedzeniu Seymowém d. 28. Czerw: znay-
dować, i zaleciła mu wydać świadectwo
złożonego na piśmie przystąpienia do zwią-
zku Konfederacyi.

Złożone zostały na témże posiedzeniu
następujące Akcesa: Urzędników i Offycya-
listów Ministerium Skarbu; Dyrekcji jener:
Loteryi kraioi; Nauczycielów Liceum Warsz:
Towarzystwa Elementarnego, Kancellaryi Dyr:
Eduk: narod.; Kancellaryi Rady Ministrów,
Radców i Offycyalistów Mini: Policyi; Ur.
Jakóba Niewiadomskiego Szefa Rachub-
by w Admini: woienney, Obywatela Wschod:
Galicyi; *) Adama Klimowicza Obyw:
Powiatu Słonim; Dominika Siemiaszki
Obyw: Ptu Nowogrodzkiego; Józe: Sieńkie-
wicza Obyw: Ptu Trockiego; Apolinara
Przeclawskiego Obyw: Ptu Słonim;
Ign: Zylicza Obyw: Ptu Grodzieńskiego.

Dnia tegoż przyjęta Rada Deput: od
Towarzystwa Król: Przy: Nauk w Warsz:
w osobach JW. JX. Bohusza Prałata
Wileń: i Kanonika Prazmowskiego, któ-
rzy Akces do Konfederacyi członków tegoż
Towarzystwa złożyli.

Dnia 4. Lipca. Rozwiązując podanie Sta-
rozakonnych mieszkańców Warszawy, po-
stanowiła Rada, iż ci Starozakonni mogą w
swych Synagogach podpisywać Akcesa do
Konfederacyi, i takowe do Kancellaryi Rady
jeneralney przysyłać. Deputacya Zgroma-
dzenia JXX. Piłarów w osobach XX. Kop-
czyńskiego Exprowincyała, i Czarnec-
kiego Rektora, złożyła akces do Konfederal-
cyi od całego swego Zgromadzenia. Nadto,
złożone iey zostały następujące akcesa: Sądu
Pokoju Powiatu i Miasta Warszawy Wy-

*) *W. Xiegach C. K. Tabuli galicyjskiej,
prowadzonych z wielką dokładnością, nie jest
wpisany żaden Jakób Niewiadomski iako po-
siadacz własności w Galicyi. Dziwną tedy jest
rzecz, iż ón przed obcym Rządem, w którego
służbie zostaje, mógł twierdzić, że jest Obywa-
telem galicyjskim.*

Urzędowa uwaga,

działu I.; Sadu Pokoju Ptu i Miasta Warszawy Wydziału II. JW. Biskupa Malinowskiego; W. Woydy Referendarza Rady Stanu; — Urzędników i Offycjalistów Dyrekcyi jeneralney Poczty z Xięstwa Warszawskiego.

R o s s y a.

Podług doniesień rossyjskiéy Petersburskiéy Gazety, Admirał Czy czagow dowodzący wojskiem Dunajskiém (*obaczyć N. 51. Gazety naszey*), ma sobie także poruczony rząd nad flotą rossyjską na czarném morzu.

Listy od granic rossyjskich pod d. 30. Czerwca pisane, donoszą co następuje: „Wojsko rossyjskie stojące w Brześciu Litewskiém cofnęło się z tamąd dnia wczorajszego, spaliwszy wprzód most postawiony na Bugu między temże miastem i Terespołem. Spaliło także przed swoim cofnięciem się skład 60,000 korcy pszenicy przez prywatne osoby założony, i drugi skład 10,000 szanków (7812 korcy i 1/2) żyta. Wzięto oraz z sobą za zakładników Obywateli posiadaczów dóbr: Niemcewica, Kryńskiégo, Lyszczynskiego i Grabowskiégo, tudzież Kommissarza dóbr Xiążąt Czartoryskich Chraszczykowskiégo. Rossyianie cofnęli się ze wszystkich punktów, i sądzą, że dopiero między Dźwiną i Dnieprem zajmą stanowisko. Miasto Grodno zajęły wojska Polskie. Główna kwatéra C. K. Austriackiego korpusu wojska była dnia 3. Lipca w Drohiczyńcu, w powiecie Białostockim.“

Dokończenie (*przerwanego w przeszłym Numerze Gazety naszey*) listu Hrabiego Fagnani.

Mówiąc dnia pewnego ziednym Rossyaninem o tym przedmiocie, i przymuszonym będąc przekonywać go, iż za rozpoczęciem wojny nowéy, koniec iéy równać się będzie woynom poprzedniczym, otrzymałem odpowiedź taką: „Pozwalam, że Monarcha WPana wojska nasze pobié, tak iak czynił przed laty kilkoma. Ale cóż z tego wynika? Zwycięstwa będą tyle krwi kosztować zwycięzce, ile zwyciężonego; gdyż wojsko nasze bronić się będzie do ostatniéy kropli krwi swoiéy; ostabione krwawemi zwycięstwami nieprzyjacielskie wojsko, któremu samego nawet przyrodzenia niezliczone

stawiać możemy zapory, rzadko tylko zrywać będzie znoiwów swoich owoce. Przymuszeni do ustępu spustoszymy ten kraj, który nam przyjdzie opuścić, zamienimy go w odludne pustynie, osobliwie zaś te kraie, których mieszkańce nam nie są przychylni; nieprzyjaciel nie znajdzie więc żywności dla swojego wojska. Kozacy i Tatarzy spustoszą i spalą w 8 dniach 50 mil rozległości kraiu i nie zostawią śladu kultury, ani żadnego pomieszkania; tymczasem przeminie wkrótce przyjaźna dla woyny pora roku, która niedługo trwa w Rossyi. Dészcze iesienne zamieniaią w bagna gościńce, w których ugrzać potrzeba. Po dészczach następią wkrótce śniegi i mrozy, co niepodobną prawie czyni wszelką woyskową wyprawę. Wojsko nasze i konie przyzwyczajone do zimna nie tracą ani siły ani zapatu, gdy tymczasem nasz nieprzyjaciel i ostrego klimatu, i niedostatku znieść nie potrafi, a tak nieprzyjacielskie wojsko po ośmiomiesięcznych przeciwnościach i unuzeniu, nie będzie mogło nic daléy przedsięwziąć.“ — Takim to mędrkowaniem pocieszał się Rossyanin rozumiejąc, że nadpowietrznemi wydarzeniami, których na pomoc wojsku rossyjskiemu i na obronę kraiu swojego wzywał, zabroni wkroczyć nieprzyjacielskiemu wojsku wkraie rossyjskie. Nie jest rzeczą potrzebną nadmieniac, iż takowe zdanie jest bezzasadne; ponieważ niektóre trudności iedynie tylko w uroieniu urosły, niektóre zaś usunięte bydź mogą. Wielka jest wprawdzie trudność opatrzenia wojska wielkiego we wszystkie potrzeby na ziemi mało uprawionéy, a nawet spustoszonéy; nie jest ona iednakże taką, ażeby do uchylenia iéy zbywało na środkach. Iak wielce Rossyianie trudności te za nieprzewyciężone poczytują, tak też mało posiadają sztuki zaradzenia potrzebóm wojska w okolicznościach nawet pospolitych, iak to się n. p. okazało podczas woyny ostatniéy. Wielu albowiem tego jest zdania, iż gdyby nawet Beningsen został był zwycięzcą na polach fiedlandzkich, nie odniósłby był przecie innéy korzyści z swojego zwycięstwa iak tę, że utrzymałby był nieskażoną sławę rossyjskiego oręza, ponieważ wojsko cierpiało głód mimo winy Beningsena. Nie wiedzą oni tego, iż dobrze urządzona, a światłym, bacznym i niez mordowanym mężóm powierzona Administracya potrafi w to, żeby w saméy nawet

pustyni obóz we wszystko opływał. Ostatnia woyna powinna była ich w tym względzie, oświecić; albowiem sprzymierzonemu woysku, które w Polsce na brzegach Wisły zimowało, przez dobrze urządzoną, prędką i rozumną Administracyę nie zbywało na niczem, chociaż kray ten, we wszystkiem podowczas cierpiał niedostatek; co podług zdania znawców woyny, w samy istocie godnym było pamięci i podziwienia. Iak łudzace były Rossyan nadzieie w nieprzyjaźney strefie nieba, rzeczywistość sama dowodzi. Sprzymierzone woysko, miało w czasie pomieniony woyny ciężką do przetrwania zimę, gdyż zimno dochodziło 25go stopnia; iednakże wytrzymali go żołnierze bez użycia nadzwyczajnych zachowawczych przeciw niemu środków, i bez poniesienia szkody na zdrowiu; a na wiosnę tak czerstwemi były, iak gdyby w swojej zimowali Oyczyźnie. Można więc temu wierzyć, iż będzie mogło ostrzeyszą ieszcze zimę wytrzymać bez niebezpieczeństwa, osobliwie gdy opatrzonem będzie w futra i inne środki tak, iak iest w Rossyi zwyczajem. Za prózną poczytuie pracę rozszerzać się dłużej nad tak czczemi zdania, ponieważ tylko pragnąłem okazać, iż co się tycze teraźniejszego położenia rzeczy, najzawziętsi Rossyianie całą swoją ufność nie w sile woyska, nie w zacięty waleczności wodzów swoich, lecz tylko w nieprzyjaźney swojej strefie, tudzież wopuszczonym i zburzonym kraju pokładaia; którzy nie marząc o zwycięztwach i podbiciu krajów, nadzieie swoje iedynie na prosty obronie kraju swojego ograniczaią. Z tego to powodu przekonany iestem, iż iezeli Rossyayie dadzą się zaśle-

pić, i woynę z nami rozpoczną, rzeczy poydą zwykłym swoim trybem.

Turcy a.

Z Konstantynopola dnia 25. Maia. — Isnikmidli Halil Basza, znany dawniey iako Aga Jańczarów, w roku zaś 1810 iako Kaimakam téy stolicy, został mianowany Dowodzcą Warny, i odebrał rozkaz, ażeby iak naspieszniey na swoje nowe udał się stanowisko.

Porta zdaie się w obecney chwili szczerzejnieysze mieć staranie o uzbroieniu floty, przeznaczony na czarne morze. Za usilnym i gorliwym staraniem nowego Kapitana Baszy, znajduje się na tegoroczną wyprawę 24 okrętów do żeglugi gotowych. Sześć z tych okrętów, to iest 1 okręt liniowy, 3 fregaty i 2 korwet, wypłynęło już przed kilkoma dniami w celu krążenia po czarnem morzu. Czternaście innych okrętów, to iest 1 okręt trzechmostowy, 9 okrętów liniowych, 2 fregaty i 2 okręty awizowe, stoia w tuteyszey wielkiy zatoce. Okręt trzechmostowy na koniec i trzy fregaty, których uzbroienie kończą, stoia na kotwicy wewnątrz portu. W budowni okrętowej tuteyszey zbroiowni, buduią zgorliwością nowy okręt liniowy. Większa iednakże liczba tych okrętów, nie iest dotąd zupełnie ludźmi osadzona.

Ażeby związki przyjaźni między Wysoką Portą i Dworem Austrzyjackim trwaiące, stwierdzić także co do formy zewnetrzney przyzwoitym dostojności obu mocarstw spsobem, ma bydź wkrótce mianowany Posel do Więdnia.

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie dnia 8. do 10. Lipca 1812.

Dzień.	Czas postrzeżenia	Barometr.	Cieptomierz Reaumura.	Wilgocio mierz.	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
8	Wsch. Słońc.	28, 2, 0.	+ 15.	87, 8.	W. słaby	chmury.
	2. po połud.	28, 2, 1.	+ 22, 3.	65, 9.	P. W. W. mocny	burza.
	10. w nocy	28, 2, 6.	+ 15, 5.	82, 9.	P. słaby	pogoda.
9	Wsch. Słońc.	28, 2, 4.	+ 13, 3.	86, 9.	P. W. W. słaby	małe chmury.
	2. po połud.	28, 2, 4.	+ 21, 8.	66, 5.	Po. Po. W. słaby	burza.
	10. w nocy	28, 2, 3.	+ 15, 6.	80, 6.	W. słaby	pogoda.
10	Wsch. Słońc.	28, 2, 0.	+ 13 1.	85, 2.	W. słaby	pogoda.
	2. po połud.	28, 1, 2.	+ 24, 6.	57, 5.	W. słaby	chmury.
	10 w nocy	28, 0, 10.	+ 15, 5.	73, 9.	Po. słaby	chm. błyskawice.